

عنوان مقاله:

بررسی تناسبات و تزیینات ورودی مساجد صفوی اصفهان (مطالعه موردی مساجد شیخ لطف الله، مسجد جامع عباسی و مسجد چهار باغ)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی پژوهش های کاربردی علوم انسانی اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مهتاب مبینی - استادیار گروه هنر، دانشگاه پیام نور، ایران

فرخ لقا مستاجران - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

مسجد به عنوان یکی از شاخص ترین گونه ها، در مطالعات معماری همیشه از جایگاه ویژه ای برخوردار است. توجه به ساختمان مسجد ودقت معماران در به کارگیری حد اعلاي فن وهنر موجب شده تا همیشه بهترین نمونه جهت مطالعه ی سیر تحول معماری اسلامی ایرانی باشد. در مقاله ی حاضر تلاش گردید تا با انتخاب سه نمونه از مساجد دوره ی صفویه در شهر اصفهان، ابعاد گوناگون فضای ورودی مورد بررسی قرار گیرد و به این پرسش پاسخ دهیم که کدام عناصر و فضا ها در ورودی مساجد صفوی وجود دارند و آیا همه ی مساجد صفوی از عناصر و فضاهای یکسانی برخوردارند. و چه عواملی در شکل گیری ورودی مساجد و تزیینات و تناسبات آن موثر بوده اند آیا الگوی خاصی در این مساجد می توان یافت این پژوهش براساس الگوهای نظری و به روش مروری و تحلیلی صورت گرفته است و با اتکا به تحقیقات کتابخانه ای و میدانی داده های اولیه مورد نیاز به دست آمد، سپس اطلاعات مورد تحلیل و پالایش قرار گرفتند، نتایج حاصله نشان می دهد عنصر ورودی از جنبه های گوناگون در دوره صفوی دچار تحول بنیادین شده است. درک بیشتر معماران از تاثیر فضا بر انسان و نیز کاربرد هندسه و تناسبات معین در خلق فضاها و ساخت اجزا، تغییرات چشمگیری را در نحوه ی ورود به بنا، فضای ورودی، تناسبات پلان و نما و نیز تزیینات ایجاد نموده که می توان از آن ها اصول و قوانین خاصی را در طراحی ورودی این دوره استخراج کرد. بسیاری از این اصول در دوره های بعد به عنوان الگو تکرار شدند.

کلمات کلیدی:

ورودی، مساجد، صفوی، اصفهان، تناسبات، تزیینات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662968>

